Škola jednorožců

Kouzelný tým



LINDA CHAPMANOVÁ

bambook


bambook

Škola jednorožců

Kouzelný tým

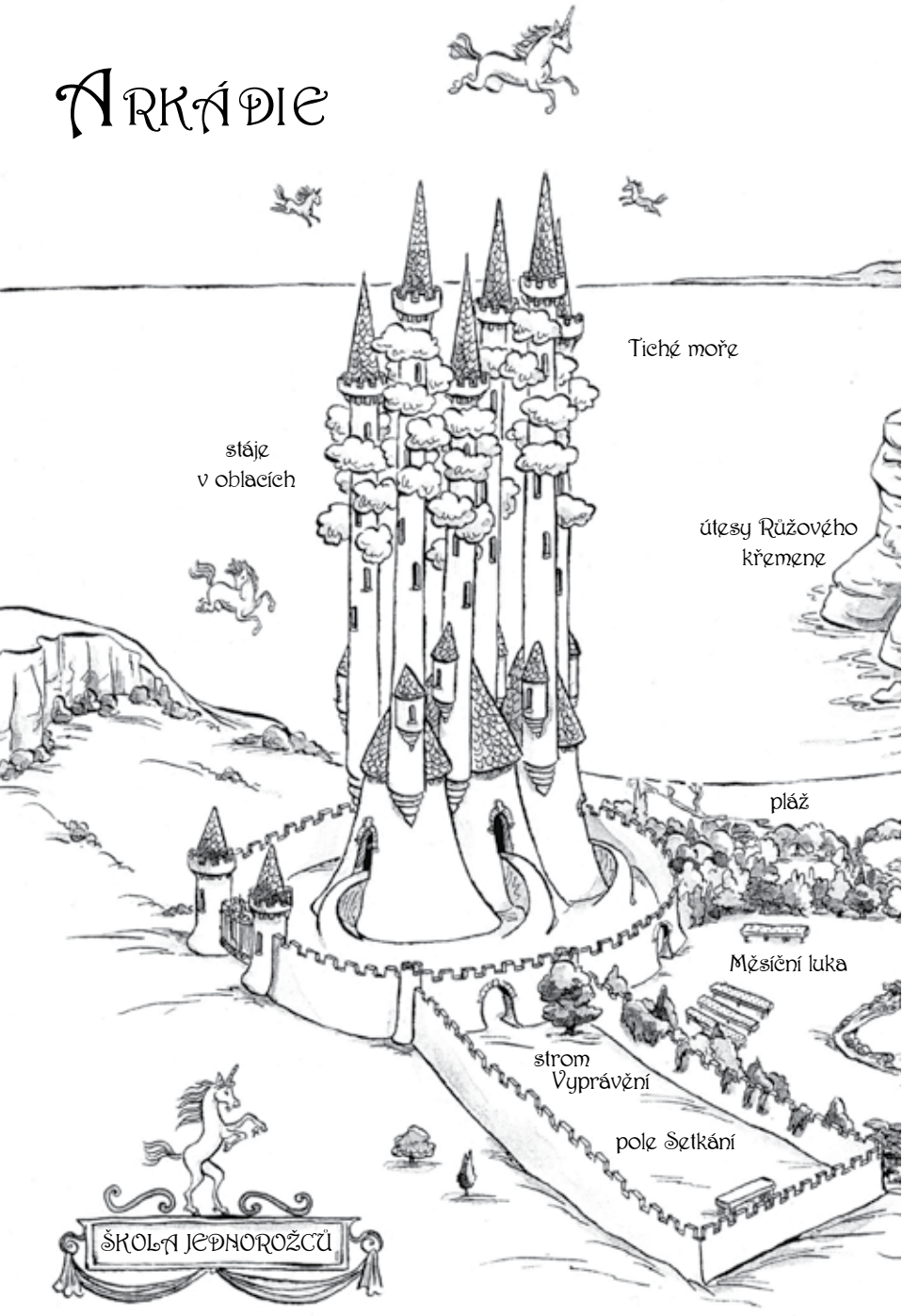


Linda Chapmanová

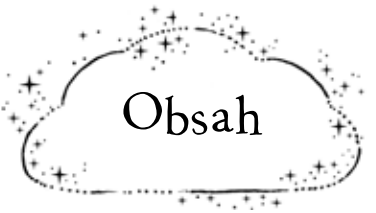
Ilustrace Ann Kronheimerová

Věnováno Suzanne Duxbury
za všechnu její lásku, pomoc a podporu
a za to, čím vším se mnou prochází.

Arkádie


Tiché moře
stáje
v oblacích
útesy Růžového
křemene
pláž
Měsíční luka
strom
Vyprávění
pole Setkání
ŠKOLA JEDNOROŽCŮ


Větrný průsmyk
Ostružinový les
vřesoviště Letu
Kouzelná pole
S
Z
V
J



Obsah

1. kapitola – *Doručování pošty* 11

2. kapitola – *Pomoc pro Troye* 26

3. kapitola – *Safíra má nápad* 40

4. kapitola – *Jak zachovat tajemství* 54

5. kapitola – *Kdo podváděl?* 67

6. kapitola – *Co si Safíra počne?* 78

7. kapitola – *Jak říct pravdu* 93

8. kapitola – *Konec školního roku* 108



Doručování pošty

Bílé věže Školy jednorožců se třpytily v ranním slunci. V tuhle časnou hodinu většina jednorožců ještě podřimovala ve stájích. Viky klusala přes nádvoří a nesla brašnu plnou pošty. Cítila se hodně důležitě. Všechny dopisy a balíčky, které dorazily do Školy jednorožců, obvykle doručovali



elfové, kteří pracovali na poště. Dnes ráno to ale bylo jinak. Viky vstala dřív a pospíchala na poštu poslat tatínkovi přání k narozeninám. Elfové ji požádali o pomoc. Blížily se závěrečné zkoušky a všichni rodiče posílali svým dětem přáníčka a malé

dárečky. Bylo úžasné dostat něco poštou!

Jakmile Viky pomyslela na zkoušky, přeběhl jí mráz po zádech. Byla v prvním ročníku ve Škole jednorožců, což znamenalo, že musí složit šest zkoušek. Moc si přála mít dobré výsledky. V uplynulých týdnech se každý večer poctivě připravovala, pročítala si všechny poznámky za uplynulý rok. Bylo toho tolik, co si musela zapamatovat!

Vběhla do věže, která vedla do Duhové koleje. Jednorožci, kteří chodili do Školy jednorožců, byli rozděleni do čtyř kolejí. Kromě Duhové koleje to byla Hvězdná, Měsíční a Sluneční kolej. V Duhové

koleji s Viky bydlelo dalších sedm prvňáků. Na úplném vrcholku věže byla kruhová místnost, odkud vedly dveře do stájí umístěných v oblacích.

Viky dávala na tašku s dopisy bedlivý pozor. Přešla místnost a svým stříbrným rohem zaťukala na dveře. Za nimi byla chodba, která vedla do stáje s osmi stáními. Safíra a Bouřlivák, Vikyini kamarádi, měli hlavy natažené k sobě a povídali si.

„Ahoj, Viky!“ zařehtal Bouřlivák, když Viky vstoupila dovnitř. Všiml si tašky a zeptal se: „Co to máš?“

„*Dpsy,*“ zamumlala Viky. Nebylo jí moc rozumět. Opatrně postavila brašnu na zem. „Dopisy!“ řekla

znovu. „Elfové mají s doručováním spoustu práce, tak mě požádali, jestli bych mohla roznést část pošty místo nich.“ Otevřela tašku a začala vyndávat balíčky a obálky. „Safíro, máš tady balíček!“ oznámila a podala růžovou krabičku nádherné klisně s hustými řasami a dlouhou hřívou a ocasem. „A tohle je pro tebe, Bouřliváku,“ řekla a ukázala vysokému jednorožci velký žlutý balíček. „Tenhle zelený balíček je pro Křemínka, oranžový pro Hvězdu a pak tu mám dopisy pro Topas a Popelku.“ Viky běhala mezi stáními a rozdávala ostatním jednorožcům z prvního ročníku poštu. Všichni vděčně zařehtali.

„Je tam něco i pro mě?“ ozvalo se za Vikyinými zády.

Viky se otočila. Byl to Troy, její další nejlepší kamarád. Hřívu i ocas měl rozcuchané, a tak Viky poznala, že byl už brzy ráno venku a trénoval létání s ostatními členy Jednorožčí letky.

„Přišel ti dopis,“ řekla Viky. „Zdá se, že je od tvých rodičů,“ dodala, když si všimla, že je na obálce zlatá královská korunka. Troyovi rodiče byli král a královna Arkádie.

„Super!“ zaradoval se Troy. „Psal jsem mamce a ptal jsem se jí na něco důležitého. Vsadím se, že mi na to odpověděla.“

„A na co ses jí ptal?“ vyzvídala Viky.

Troy potřásl hlavou. „To ti neprozradím.“

„Proč ne?“ naléhala Viky.



„Protože se to týká vás tří," odpověděl Troy a rozpustile mrkl na Bouřliváka a Safíru.

„Nás tří?" překvapeně zopakoval Bouřlivák.

„O co jde?" zaržála Safíra.

„Už jsem řekl, že to neprozradím," záhadně prohlásil Troy. „Ještě ne. Musíte si počkat."

Přestali se tedy vyptávat a radši se vrhli na svoje balíčky. Nemohli se dočkat, až si je rozbalí.

„Koukněte!" radovala se Safíra, když pomocí rohu otevřela krabičku. „Maminka mi poslala pár stužek pro štěstí. Zapletu si je do hřívy!" Držela v puse deset světle růžových pentliček.

„A já mám něco na povzbuzení, když tak usilovně pracuju!“ řekl Bouřlivák a ukázal jim velký dort s polevou převázaný červenou stuhou. „Rozdělíme se o něj.“

Viky si vytáhla svůj dárek. Byl to náhrdelník z drobných bílých mušliček. „Týjo! Dostala jsem náhrdelník!“ Hned se začetla do dopisu přiloženého k balíčku.

Milá Viky,
oba s tatínkem víme, jak poctivě se učíš na zkoušky, proto Ti posíláme tenhle dáreček, abys věděla, jak moc na Tebe myslíme. Viky, snaž se a pilně se připravuj, jsme na Tebe pyšní. Hodně štěstí! Pusu posílají mamka a taťka xxx